બનામે જહાંદાર જાંઆફરીં.

કાયા પલટ

ઉર્ફે

શરીફ બદમાશ.

નામના

મુનશી મેહેદી હસન "અહેસન" પાસે
ખાસ લખાવેલા નાટકનો સાર તથા ગાયનો.

પ્રગટ કરનાર,
નવી આલફ્રેડ નાટક મંડળી.
પ્રોપ્રાયટર માણેકજી જીવણજી માસ્તર,
નાં૦ ૩૧, ઇ. વુડ હાઉસ રોડ, કોલાબા–મુંબઇ.

આ ચોપડી ફીદાહુસેન ઇસુફઅલીએ પોતાના
ધી "ફીદવી" પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં છાપી છે.
૨૫૯, અબદુલરહેમાન સ્ટ્રીટ, પોસ્ટ નાં૦ ૩,–મુંબઇ.

આવૃતી ૩ જી સને ૧૯૧૮.

કીમત ચાર આના.

આ ચોપડી સને ૧૮૬૭, ના આકટ પ્રમાણે રજીસ્ટર કરાવી છે.

બનામે ખુદાવંદે બાલાઓ પસ્ત.

નવી આલફ્રેડ નાટક મંડળીના

કાયા પલટ ઉર્ફે શરીફ બદમાશ

નામના નાટકનો ટુંકસાર.

ગાફીલ માબાપો પોતાની દીકરીઓને પારકા મરદો સાથે આઝાદીથી ફરવા દે છે તેના ભયંકર પરીણામ છેવટે કેવાં આવે છે તે આ નાટકના સારપરથી સમજાશે.

સીન ૧

ખુદાની બંદગી.

સીન ૨

અબદુલ અઝીઝ સોદાગરનું મકાન,

એક ઓરડામાં અબદુલ અઝીઝ સોદાગર બીમારીના બીસ્તર ઉપર પડેલા દેખાય છે. તેની બાજુના ઓરડામાં ફોલાદનામી સીપાહી (જેને અબદુલ અઝીજ સોદાગરે પોતાંના ઘરમાં રાખેલો છે) અબદુલ અઝીઝ સોદાગરની બેટી સંગીના સાથે અનીતીમાં ફસી ગયલો હોવાથી પસ્તાવો કરતો નજરે પડે છે. ત્યાં સંગીના આવી પોતાના બાપનું ખુન કરી નાસી જવા ફોલાદને ઉસકેરે છે. ફોલાદ ધીક્કારથી આ કામ કરવા માટે ના પાડી સંગીનાને પોતાના બાપ અબદુલ અઝીઝ પાસેથી શાદીની રજા મેલવવા માટે મોકલે છે સંગીના પોતાના બાપ પાસે જઈ પોતાની શાદી ફોલાદ સાથે કરવા કહે છે. અબદુલ અઝીઝ સોદાગર ગુસ્સાથી ના પાડે છે સંગીના મક્કારીથી પોતાના બાપને ગુસ્સો કરવા નાં કહી ઉંઘી જવા માટે અરજ કરી દવાનો એક ભાગ (જેમાં સંગીના નીમ હકીમ શરારતબેગ પાસેથી લાવેલું જહર નાંખી) પાએછે. આ દવાની

અસરથી બુજર્ગ સોદાગર અબ્દુલઅઝીજનું મરણ નીપજે છે. સંગીના ત્યારબાદ ફૌલાદ પાસ આવી તેના બાપને જહેર આપી આવી એમ કહે છે, આ વાતથી ફૌલાદ ઘણો ગુસ્સે થાય છે. જે ઔરતે પોતાના બાપને જહેર દઇ મારી નાંખ્યો તે ઔરત પોતાના ખાવીન્દ સાથે શું વફાદારીથી વરતસે આમ કહી સંગીનાને નાંખીને ચાલી જાયછે

સીન ૩

નીમ હકીમ શરારતબેગનું મકાન

શરારતબેગનો કમ્પાઉંડર કુકનુસ આવી પોતાના શેઠના નીમ હકીમપણાની તારીફ કરે છે. જ્યાં શરારતબેગ આવી કુકનુસ સાથે વાતચીતમાં મશગુલ થાય છે જ્યાં સંગીના આવી લાગે છે અને શરારતબેગને કહે છે કે તમારા આપેલા જહરથી મારો બાપ મરણ પામ્યો છે પણ જે શખસને માટે મેં મારા બાપ જેવા મહેરબાનને જહર આપીયું તેજ શખસ મારા કુંવારાપણાનો નાશ કરી મારી હાલત કઢંગી બનાવી દગો દઇ ચાલી ગયો છે તેથી પોતે પણ આવી કઢંગી સંથીતીથી મરવું બેહતર છે એમ કહે છે પણ હકીમ શરારતબેગ તથા તેના કમ્પાઉંડર કુકનુસ આ વાતને નજીવી જેવી કહેછે કે દુનીયામાં આવા બનાવ તો સાધારણ છે આમ ખોટું સાચુ સમજાવી સંગીના જે હમલદાર છે તેને બઇરાંની ઇસપીતાલમાં લઇ જાય છે.

સીન ૪

સાત વરસનો ગાલો

સીન ૫

નુરજહાં (સંગીનાને પેટથી અવતરેલી છોકરી) ચોપડી વાંચતી બેઠી છે. સંગીના તેની પાછળ ઉભી રહી ફૌલાદને બદ દુવા દે છે નુરજહાં પોતાની માને ગુસ્સે થએલી જોઇ ગભરાઇ જાએ છે, સંગીના તેને ગલે લગાડે છે જ્યાં સ્કુલમાંથી દાયા આવી તેને લઇ જાય છે; ત્યાં કુકનુસ આવી સંગીનાને સમજાવે છે કે નુર-

જહાંનો આપના રસ્તામાંથી કાંટો કાઢી નાંખવો. સંગીના પોતાની છોકરીના ખુનપર રાજી ના થવાથી કુકનુસ તેને આગલી વાતો યાદ આપે છે કે આ છોકરીની હસ્તીથી તારા પાપો જાહીરમાં આવશે તથા તારા બાપને જહર આપી જે ખુન કીધું છે તે પણ જાહીરમાં આવી તારે ફાંસી જવાનો વખત આવશે. સંગીના ફાંસી જવાના ડરથી કુકનસની વાત મંજુર કરી એક રૂકકો ઈસકુલની માસતરપર લખી આપે છે કે આ ચીઠી લાવનારને નુરજહાં હવાલે કરવી.

સીન ૬

ફોલાદ એકલો પોતાના કામોપર પશેમાન થતો દેખાંએ છે.

સીન ૭

કુકનુસના શીખવ્યાંથી જાબીર નામનો એક ખુની નુરજહાંને જગંલમાં મારી નાખવા તઇયાર થાયે છે યાં ફોલાદ આવી તેને બચાવે છે.

સીન ૮

ફોલાદ નુરજહાંને લઇ દાખલ થાએ છે. નુરજહાં સાથની વાતચીતથી નુરજહાં પોતાની છોકરી છે એ જાને છે પણ છોકરીને પોતે તેનો બાપ છે એ જાહેર ન કરતાં પોતાના દોસ્ત મીલુસને સોંપીને પોતે સંગીનાની તલાશમાં નીકલે છે

સીન ૯

બાગનો દેખાવ;

હકીમ શરારતબેગ તથા તેનો કમ્પાઉંડર કુકનુસ એક તવંગર નવાબ ઝુલકદરના હજુરીઓમાં ઠસી ગયલા હોવાથી નવાબ જે શાદી કરવાની વીરૂધ છે તેને ખોટું સાચું સમજાવીને સંગીના સાથે તેની શાદી નકકી કરે છે.

સીન ૧૦

કુકનુસ સંગીનાને ખબર આપે છે કે તારી શાદી માટે એક મોટા નવાબને હમોએ તૈયાર કીધો છે.

સીન ૧૧

શરારતબેગ સંગીનાની છોકરી પારથીના (જેનું અસલ નામ નુરજહાં હતું) પર પોતે મોહીત પડી તેને મલવા માટે તેને ઘર જાએ છે.

સીન ૧૨

મીલુસ પોતાની ગરીબી માટે અફસોસ કરી પોતે બનાવેલા હથીઆર વેચવા માટે જાય છે પારથીના પોતાના બાપની હાલતપર અફસોસ કરે છે જયાં શરારતબેગ આવી મોહબ્બતની ગાંડી ઘેલી વાતો કરે છે. પારથીના તેનું સખત અપમાન કરે છે. શરારતબેગ અપમાન ખમી તેનું વેર લેવાનું કહી ચાલી જાય છે. તેના જવા બાદ એક શખસ આવી પારથીનાને ખબર કરે છે કે તારા બાપને પહાડી ડાકુએ ગીરફતાર કીધો છે જો એક હજાર રૂપીયા હોયે તો તે છુટી શકે એમ છે આ દરદનાક ખબર સાંભળી પારથીના પોતાનાં બાપના છુટકારા માટે એક હજાર રૂપીઆ મેલવવા કોશેશ કરવા જાય છે.

સીન ૧૩

નવાબ જુલકદર તથા સંગીના પયારો મહુબ્બતની વાતો કરે છે નવાબના જવા બાદ નવાબ જુલકદરનો ભત્રીજો પારથીનાને સંગીના પાસે રજુ કરે છે સગીનાના પુછવાથી પારથીના પોતાનો બાપ ડાકુઓના હાથમાં પકડાઈ ગયલો હોવાથી તેના છુટકારા માટે સંગીના પાસે એક હજાર રૂપયાની મદદ માંગે છે (ઘણા વરસ વચમાં ગુજરી જવાથી સંગીના પોતાની છોકરીને તથા પારથીના પોતાની માને ઓળખી શકતી નથી) સંગીના તેને અપમાન કરી બુરી ભલી વાતો સમજાવે છે પારથીના લાચારીથી જે ડાકુઓએ પોતાનાં બાપને પકડયો છે તેઓ પાસે જાય છે. ફોલાદ જે સંગીનાની સોધમાં નીકલ્યો હતો (છુપા વેશમાં) તે આવી સંગીનાને ભરમ ભરી વાતો સમજાવે છે. છેવટે ફોલાદ જાહીર થઇ તેનાપર

ફીટકાર નાંખે છે. સંગીના ફૌલાદને આજીજી કરી ત્યાંથી જવા કહે છે. જો સંગીના રૂપીયા ૩૦૦૦૦ ની રકમ આપે તો ફૌલાદ જવા કહે છે. સંગીના રૂપીઆ આપવાની હા કહી તેને દગાથી ખંજર મારે છે ફૌલાદ જખમી થઇ બેહોશ થાય છે સંગીના તેને મરી ગયો સમજી પોતે ખુશી થાય છે.

અંક બીજો

સીન ૧

પારથીના પોતાના બાપને છોડવવા ડાકુ પાસે જઇ તકરાર કરે છે ત્યાં નવાબ જુલકદરનો ભત્રીજો નૌશાદ આવી ચડે છે અને ડાકુને માહાત કરી પારથીનાના બાપ મીલુસને છોડવી લઇ જાય છે,

સીન ૨

શરારતબેગનો કમપૌન્ડર કુકનુસ એક વીધવા પરણી લાવે છે ત્યાં શરારતબેગ આવી ચડે છે અને કેટલોક ઘોંટાલો થાય છે.

સીન ૩

નવાબ જુલકદરના ભતરીજા નૌશાદની સાલગીરાહ હોવાથી જલસો થાએછે. આ હીંગામમાં મીલુસની છોકરી પારથીના ફુલનો હાર લઈ નૌશાદને ભેટ કરવા આવે છે નૌશાદ હાર ન લેતાં તેનીના હાથની માગણી કરે છે. જે પારથીના કેટલીક વાતચીત પછી કબુલ કરી જાય છે.

પારથીના તથા નૌશાદના ગયા પછી સંગીના કુકનુસ સાથે દાખલ થઇ નૌશાદ તથા પારથીનાના લગનમાં વીઘ્ન નાખવા મનસુબો કરે છે. જયાં કુકનુસની બીબી કેનેરી નીકલી આવી પોતાના ધણી તથા સંગીનાપર ફીટકાર નાખી ચાલી જાય છે સંગીનાના ઉસકેરવાથી કુકનુસ તેને પકડવા જાય છે ત્યારબાદ ફૌલાદ રૂહના લીબાસમાં આવી પોતાની સાથે કબરમાં લઇ જવા સંગીનાને કહે છે સંગીના બેહોશ થઇને પડી જાય છે. જયાં કુકનુસ પોતાની બઇરી કેનેરીને પકડી લાવે છે પણ ફૌલાદને ભુત સમજી ઘબરાએ છે.

અંક ૩

સીન ૧

કેનેરીને કુકનુસ કયદ કરી પોતાના એક બેવકુફ નોકરના હુવાલામાં સોંપી પારથીનાના લગનમાં વીઘન નાંખવા માટે જાએ છે. કુકનુસના જવા પછી કેનેરી નોકરની બેવકુફાઇનો લાભ લઇને છટકી જાય છે.

સીન ૨

નવાબ ઝુલકદરનો મેહલ.

પારથીના તથા નાશાદની શાદી થવાની તઇયારી છે ત્યાં કુકનુસ એક બુજર્ગના પોશાકમાં દાખલ થઇ પારથીના અનીતીવાન છોકરી છે એમ જાહીર કરી એક બનાવટી તસવીર (જેમાં પારથીના પારકા માણસના ગલામાં હાથ નાંખી ઉભેલી દેખડાવેલી છે.) તેની સાબેતીમાં દેખડાવે છે, તસવીર જોઇ બધાં અજબ થાય છે. નવાબ ઝુલકદર તથા નાશાદ પારથીનાપર શીટકાર નાંખી કાઢી મુકવાનો હુકમ કરે છે ત્યાં કેનેરી આવી કહે છે કે પારથીના પતીવ્રતા છોકરી છે અને આ બુજર્ગ કોઇ નહી પણ કુકનુસ છે એમ જાહેર થવાથી નવાબ ઝુલ-કદર કુકનુસને સજા ફરમાવે છે. કુકનુસ સંગીનાને પણ સંડોવે છે. સંગીના આ કામથી પોતાને નિરદોશ જણાવે છે જ્યાં ફોલાદ પોતાના ખરા રૂપમાં આવી બધી વાત જાહેર કરી દે છે સંગીના પોતાનો ભરમ ફુટી જવાથી આપઘાત કરવા જાય છે. તેને અટકાવી મીલુસ બાકીની જીંદગી પોતાના પાપના પસ્તાવામાં ગુજારવાની કહે છે પારથીનાં પોતાની મા સંગીનાને ગલે લાગવા જાય છે પણ સંગીના તેને અટકાવી પોતાથી દુર રાખી પાપનો પસ્તાવો કરવા માટે એકાંત જીંદગી ગુજારવા જાય છે યાં પારથીના ના નાશાદ સાથે હાથ મેલવવાપર નાટક ખતમ થાય છે.

સમાપ્ત.

બનામે જહાંદાર જાંઆ.ફરી.

૧

સહેલીયાં—

લાજ શરમ રખલે પ્રભુજી મોરી
સકલ જગતકા પાલનહારા
આસ કરતહું મંય ચેરીતોરી પ્રભુ મોરી—લાજ
ખેમ કુશલ સંપત સુખ પાવે
સંકટ સબ ટલ જાએ
ભજન કરે ભગવાનકા
તો મનકી આસા પાએ
કયસી .ખુશાલી નીરાલી હય આલી
યેહ ઇશ્વરકી હમપર કીરપા હાં હાં—લા.જ

૨

પ્રોલોગ—

આજ મીલે એકાન્તમેં હમ તુમ દોનો મીત
સકલ સજનકો સુનાતે હંય હમ જગકી જોહય રીત
ધર્મ અધર્મ ઔર કર્મ અકર્મ ઇસ જગમેં સબ કુછ જારી હય
કોઇ બદીકા સોદાગર કોઇ નેકીકા બયપારી હય
દુન્યાકા દોરાહા સબકો અંતુરાહ બતલાતા હય
એક રાસ્તા સ્વર્ગકો ઔર એક નર્કકો જાતા હય
કીયાથા જો ફોલાદકા સંગીનાને સંગ
ઉસકી પીત ઔર કામને બનાદીયા મત ભંગ

.ફુકનૂસ ઔર શરારત મીલકર ઇન દોનો ચંડાલોંને
પતીવ્રત કી રાહ ભુલાઇ ઇન મુ.જી કંગાલોંને
ઉનકેહી બહેકાનેસે વોહ ગીરી પાપકે ધારેમેં
.જેહર પીલાકર બાપકો અપને સુલાદીયા અંધીયારેમેં
હુઇથી જો ફૈલાદસે નાદાની મેં ભૂલ
અન્તકરણને ડાલદી અન્ત ભૂલપર ધૂલ
અબતો જગકે નેકોંમેં વોહ નેકનામ કહેલાએગા
નીરાધારકી સહાએ કરકે ઉંચા દરજા પાએગા
સંગીનાપર આગે આગે ઔર ખ઼રાબી આએગી
.ફુકનુસકે બહેકાને સે વોહ પાપમેં રાંદી જાએગી
જો કોઇ કીસે કલપાવેગા બદલા ઉસકા કલ પાવેગા
ઇસ ખેતમેં જો બીજ બોયગા વયસાહી વોહ ફ઼લ પાવેગા

૩

.ફુક.નૂસ—

ચલ યાર ઉ.ડા ગુલ છર્રે દે કર દુનીયા કો ભર્રે
કોઇ ચેલા બનકર સીખે આ કર હમસે યેહ ઢર્રે
અઇયાર અગર હય યાર તો કર તઇયાર દ.ગાકા પાંસા
કરવાર તુ બન મક્કાર્ હરએક જ઼રદારકો દેકર ઝાંસા
સબ યાદ સબ.ક તૂ કરલે ઔર લુટ મારકે .જરલે
દૌલતસે પાકીટ ભરલે
કર ઇ.જ્જતપર હમલા લે પગ.ડી ઔર શમલા

શયતાનકા હો બન્દા યેહ અચ્છા હય ધન્દા
કર .ફીતરતકા ફન્દા લે દુનીયાસે ચન્દા
નેકીપર અ.હેમ.ક જાન નદે ઇમાનપે કર રન્દા

૪

મીલૂસ—

તા બલબ ખીંચકે કલેજા દમે .ફ.રીયાદ આયા
અહલે .ગુરબતકો કીસીદીન જો વતન યાદ આયા
મંય વોહ બુલબુલ હું કે રાહતન કુ.ફ.સ મેંભી મીલી
કૈદ કયા કમથી કેપર બાંધને સૈયાદ આયા
દેખલી બે સરોસામાનીએ દુનીયા એહસન
.ગલતી કી જો સુએ .આલમે ઇજાદ આયા

૫

મીલૂસ, પારથીના તથા ફૈલાદ—

શાદ રહો આબાદ રહો તુમ .કીસમતકા ચમકે તારા
ભરપૂર રહો મસરૂર રહોં ફીર આન મીલે હંય આવારા
અલ્લાહકો સોંપા હો બે.ગમ .શાદ રહો તુમ હરદમ હરદમ
જાહરજા પરજા કરપાવે અમનચમન તન મન ધન સુખી રહે-શાદ
ફીર હમ તુમ દોનો .યાર મીલે મનકો સમઝાતે હંય
પરદેસી પંછી સાંજ સમેમેં બીછ.ડે જાતે હંય હાં

૬

મીલૂસ—

પ્યારી પ્યારી બેટી જાનજીગર
આન લગો અબ છતીયાં
ઘડ઼ી ઘડ઼ી પલપલ છીન સુખ ચયન કરૈ
દીન રતીયાં
જાઉં કીરદીગાર તેરી શાનપર નીસાર
બીન માંગે મોતી મીલે માંગે મીલે ન ભીક
દૈસ કહાવત હો ગઇ કયસી મુજપર ઠીક
નામપે કુરબાન હું યજ઼દાનકે પ્યારી.

૭

મીલૂસ પારથીના—

ચલે પરદેસીયા અપને દેસ
ઇસ ઉજડે અસ્થાનમેં હમને સુખસે કાટા જોગ
પંછી પખેરૂને ગાગાકે મનકા ખોયા સોગ
અલવીદા. અય હમ સફીરાને ગુલીસતાં અલવીદા.
અલવીદા. અય મુશ.ફી.કે .હાલે પરેશાં અલવીદા.
અલવીદા. અય એહલે બજ઼મે .ખુશનસીબાં અલવીદા.
અલવીદા. અય મેહમાં દારે .ગરીબાં અલવીદા.
ધરતીને સુખ નીંદૈ સુલાઇ જીને પાયા ચયન
જુગનું દીપક બન ગએ તો કારી કટગઇ રયન

૮

રામીશગર—

ગોરી મોરા બાલા સાંવરીયા બાંસરીયા બજાએ ગયોરે
અરે હાંરે બાંસરીયા બજાએ ગયોરે
ચાતુર શામ અનોખો લોભી
ફૂંકત બોલ ભરે જાદુ-ભરે જાદુરે ભરે જાદુ મોહેલીયોરે
બંસરી બજાઇ મન ભાઇરે કનાઇ બીરમાઇ લલચાઇ
ધાઇ ધાઇ ગોપી આઇ આઇ
ગોપી તેરી શામ હય ચોરી બે દામ આજા
મેરે ધામ ધામ

૯

કુ.કનુસ—

બનકર જોરૂવાલા દુલહા ભોલા ભાલા
દુનીયાકે ચલતે પુરજોંકો દુંગા બુતતા બાલા
રોએગા મેરા સુસરા ઔર સાલા
જબ અયસા ઉલ્લુ પાએં તો માલ ન કયું ટહેલાએં
વડાં દુખ સહે બી કુ.ખતા યાં કઉએ અંડે ખાએં
ફીર લોગ હમારે ફંન્દમેં કયું આએં
સોનેકી ચીડ઼ીયા મીલ ગઈ વલ્લાહ બના કયા ઠાઠ
મ.ખમલકે ગદદેપર સોઉંગા ફેકું ટૂટી ખાટ
કયા કહેં યાર દીલકી લગી કયા કહેં યાર કયા દીલલગી
ભેજ મોલા ભેજ દાતા હય દીલમેં જોરૂ ઠની
કયા હું કીસમતકા ધની મંય દુલહા વોહ દુલહન બની
ભેજ મોલા ભેજ દાતા હય દીલમેં જોરૂ ઠની.

૧૦

રામીશગર—

કીસ લચક ચાલસે દેખો ચલી આતી હય પરી
પયરમેં સોનેકે કડે
હંય કડે દો દો (૨)
ઔર પહેને હુએ દો દો છડે-વોહ જવાહીરમે જડે
ઉસકો કીસ નાજસે આપસમેં બજાતી હય પરી
પયરમેં સોનેકે કડે

હુસને જહાંઆરાને કી પયદા દીલોંમે ગુદગુદી
જાદુ જગાયા ચશમને તહેરીર સુરમેંકી જો દી
માશૂક આશક બન ગયે હય ઇશકકી ચેહ બે ખુદી
મન તો શુદમ તો મન શુદી
મન તન શુદમ તો જાંશુદી
તાકસ ના ગોયદ બાદ અજીં
મન દીગરમ તૂ દીગરી
ચંપઇ રંગભી હો ઔર સુનેરી જેવર
ખુશનમાં ઔર ખુશતર
ઉસપે પોશાક બસન્તીકો સજાતી હય પરી
પયરમેં સોનેકે કડે

૧૧

મીલુસ—

હયરાની દાતાને દીની જોદે દાના નઔડના
મરના ભરના તન મન ધન નફેરના

.કદીમ .કયુમ દાના કરના .કરારે જાની
લાસાની કરીમ બીમ તુન મનન ધરના
નીસારે કુદરેદાની મેરે દીન તુ ફેરના
બીપત કટત દુખી કબતક પ્રાન
નીસદીન જગ દુરગતી ગીનતા.

૧૨

.કુ.કનુસ-કેનેરી—

સુન સુન દીલબર શોહર તેરા માલીક હય અબ સબ ઘરદરકા
અયરા .ગયરા નથ્થુ ખયરા સારે નોકર ચાકરકા
પોશાક બદલકર આજા જાની સાથ ચલેંગે રાજા રાની
ઠાઠ બદલકર .ખૂબ અકડ.કર ઘોડા ગા.ડીપર ચલના
નોકર ચાકર બહેરા બટલર સબપર તુમ .હાકીમ બાલા
મંય ઘરવાલી બનકર જાલી કરડાલું ગડબડ ઝાલા
જો કુચ્છ ચાહું પહેનું ઓ.ડહું હાથમેં હય કુન્જી તાલા
મંય તેરી પ્યારી બની તુ મેરા પ્યારા બના દોનોં હંય આલા

૧૩

કેનેરી .કુ.કનુસ અને શરારતબેગ—

કયસા જાલ ડાલ ચલી હમને ચાલ હારી બોલોજી
હારી હારી બોલોજી

તુને મુજકો ઠગા મુઝે ઝાંસા દીઆ
કહો કયસે દીવાને બને દીવાને કહો કયસે સીયાને બને
બને બેશક બને ફંસે બીલકુલ ફંસે
કર કર દીલબરીયાં પીયારી દીલજાન બેગુમાન શાદમાન
હરજમાન
હાં.

૧૪

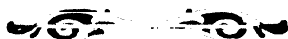
રામીશંગર—

દરદમન્દાંદી ભટી તપદી અગ બાલન વાલે ભોલે
નીકીયાં હુન્દેયાં ઈશ્ક કમાયા મેરી ચીણગ પઇવીચ ચોલે
ચુડીઆં વાલીએ બમણીએ
મંયનું તેરી સૈં ઢાઇ સેર બાજરા
ટોકરૂ પાનીયાં સાડીએ ચકીએ ચલ્લો
બેચારીએ હો બમણીએ (૨), ચુડીયાં વાલીએ–
લગદી નાલોં ચુટદી ચંગી મેરી બેકદરાં દીયારી
ભલા હોયા લડ઼ નેડ઼યોં છુટા મેરી ઉમર ન બીતી સારી
ચુડીયાં વાલીએ બમણીએં
મંયનું તેરી સૈં થો આડ઼ અલાએદા સચ લોકો
પખી ગોરી દે હથ લોકો
મુશકકી ઘઘરા લક લોકોં
જમુંદી ચડના ટક લોકો
પાંદુ મજુરીઆં નંઇયોં લેણા જીંદે ચુડીઆં

૧૫

પારથીના—

ગરે ડારૂં હરવારે
ચુન ચુન કલીયાં રંગીલી રસીલી
મય ગુંદ લાઇ માલા માન
ચંદ્ર માંકા હાલા—
બીનતી કરત પઇયાં પડ઼ત અરજ ગરજ માન મેહેરબાન.
નાહી ઝટકો કલઇયાં—દુખાએ ગઇ બૈયાં
દીખાઓ ન ગરબ ગુમાન
એજી આવો માન જાઓ
મોરી બતીયાં
ન જારો જીયરવા

૧૬

પારથીના—

કરજવામેં મારી કટારી સીપઇયા
અયસો જુલ્મી બાંકો સીપઇયા કારી કરૂંમય દઇયા—
મોહની મુરતપર જાઉં બલહાર
બલહાર મોરે પ્યારે
કયા સોહે ગલે હાર
હય યેહ પ્યારી દુલ્હનકી નીશાનીરે
જાન કરતહું નીસાર
યાર સાંવરા

૧૭

પારથીના—

શેઅર

હુએ ખુશી આપકી ઇસમેં તો મલાલ અચ્છા હય
અપને માલીકકી જફાઓંકા મઆલ અચ્છા હય
રંજો ઇજાહો મેરે વાસ્તે યા રાહત હો
આપ જીસ હાલમેં રખ્ખેં વોહી હાલ અચ્છા હય
પતી જયસે રાખો તયસે મંય રહું
ચાહોતો પ્રેમકા મધવા પીયું મય
ચાહોતો ભીખસે મરૂં
ચાહોતો રાજા મોહે રાની બનાએ રાખો
ચાહોતો દાસી બનું—

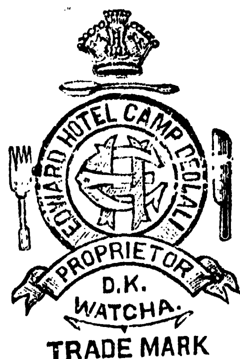

૧૮

કોરસ—

હરહર ગુલપર હય હરીયાલી હરસુ ફુલી ડાલી ડાલી
હર દીલપર હય કયા ખુશહાલી ચમકા કીસમતકા તારા
કુરબાન ફૂલકપર અખતર અનવર સબ સઇયારે હંય
મેહેમાન હમારી મહેફીલકે સબ રોશન તારે હંય
દરબારકે વાલી શાન નીરાલી હરદિલ પ્યારે હંય
અરમાન મિલે દિલજાન મીલે યેહ દો માહપારે હંય

એડવર્ડ હોટેલ.

ભગુરરોડ—દેવલાલી.

શાને માટે મશહુર છે?

સારી ખુલ્લી જગા, મનમાનતી મેનેજ,

ઘેર જેવી સુખ સગવડ, સુઘડાઇ સફાઇ.

અને સરવેથી. વધારે.
નમનતાઇ

માલેક:—**વાછા.**